

Ευρωπαϊκή Ένωση
Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΚΑΙ ΔΙΑ ΒΙΟΥ ΜΑΘΗΣΗ
επένδυση στην κοινωνία της γνώσης
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ

Με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης

ΕΣΠΑ
2007-2013
πρόγραμμα για την ανάπτυξη
ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ

- 960 Καὶ παρευθὺς ὁ βασιλεὺς κελεύει τὰς βαγίτσας :
- «Ὑπᾶτε καὶ στολίζετε τὴν κόρην Πλάτζια—Φλώραν
 εὐγενικὴν τὴν φορεσιὰν μετὰ λιθομαργάρων./
 Ἄς εὐτρεπίσῃ τὴν μορφήν, τὸ κάλλος τοῦ προσώπου,
 ὅτι ἔφθασεν ἡ ἀγάπη της, ἦλθεν ἐκ τὸ Μοντόριν·
- 965 ὁ Φλώριος ἐπέσωσεν, ἦλθεν εἰς τὸ παλάτιν,
 ὀρέγεται νὰ τὴν ἰδῇ, γοργὸν τὴν πῆτε νὰ ἴλθῃ».
- Καὶ παρευθὺς οἱ βάγιες ὑπᾶν εἰς τὴν ὥραιαν.
 Ἐφάνηκεν τὴν λυγερὴν ἀλήθειαν τὴν λέγουν
 καὶ παρευθὺς στολίζεται εὐγενικὰ ἡ φουδούλα·
- 970 ἠγάλλεντο κ' ἐχαίρετον, ἐσκίρταν ἡ ψυχὴ της.
 Λάμπει ὡς σελήνη τὴν αὐγὴν, ὡς ἥλιος τὴν ἡμέραν,
 ὡς ἄστρον τὸ μεσάνυκτον τὸ κάλλος τῆς ὥραιας.
 Ὡς ἥλιος ἀντηύγαζεν μέσον εἰς τὸ παλάτιν,
 ὡς κρύσταλλος ἀντέφεγγεν τῆς κόρης τὸ τραχήλιν,/
- 975 ὡς δένδρον ἐμνοστούτσικον στήκεται εἰς τὸ μέσον
 ὥσπερ νὰ γέμη τὸν καρπὸν, νὰ ἴναι ὠραιωμένον.
 Ἔτσι ἐστήκετο ἡ ταπεινὴ καὶ τίποτα οὐκ ἐξεύρει.
 Βλέπουν, θεωροῦν τὸ κάλλος της, θαυμάζουν καὶ ἀποροῦσιν
 τὴν σύνθεσιν, τὴν θεωρίαν, τὸ ἐξαίρετον καὶ ὠραῖον
- 980 καὶ πλοῦτον δίδουν ἄμετρον, οὐ βλέπουσιν τὸ πρᾶγμαν.
 Τριάντα μολάρια ἔδωκαν μάλαμαν καὶ χρυσάφιν,
 χίλια σκουτάρια ἐξαίρετα, χρυσοζωγραφισμένα,
 ἀετούς, γεράκια πάντερπνα, λεοντάρια ἡμερωμένα./
 ζαγάρια καὶ ἐξεπτέρια ἔτοιμα στὸ κυνήγιν,
- 985 κούπαν ὀρθὴν ὀλόχρυσην μετὰ λιθομαργάρων
 γύρωθεν νὰ ἔχῃ ἐξόμπλισες νὰ πρέπουν κατ' ἀξίαν.

Ευρωπαϊκή Ένωση
Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΚΑΙ ΔΙΑ ΒΙΟΥ ΜΑΘΗΣΗ
επένδυση στην κοινωνία της γνώσης
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ

Με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης

ΕΣΠΑ
2007-2013
πρόγραμμα για την ανάπτυξη
ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ

- Δίδουν εκείνοι παρευθὺς τὸν βασιλέαν τὸ πρᾶγμα
καὶ ἐπαραλάβαν παρευθὺς τὸ ἐξηρημένον κάλλος.
Στήκεται, βλέπει, θεωρεῖ τὴν πουλησιὰν ἢ κόρη
990 καὶ ἅμα ἐπληροφορέθηκεν ὅτι ἐπουλήσασίν την,
πίπτει εἰς τὴν γῆν, νεκρώνεται, σπαράσσεται ἐκ τὴν λύπην,
τρέμει ὡς τὸ φύλλον τοῦ δενδροῦ, κλονίζεται ὡς καλάμιν,
θρηνεῖται θρηνον ἄμετρον, καρδιοδιχοτομᾶται·
τρέχουν τὰ μάτια θλιβερὰ/ τὰ δάκρυα ὡς τὸ ποτάμιν·
995 στριγγίζει ἐκ τὴν καρδίαν της, λιγοθυμᾷ καὶ πίπτει.
Φέρνουν νερόν, δροσίζουσι την, ἐσύφερον τὸν νοῦν της
καὶ μετὰ δάκρυα ἤρχισεν νὰ κλαίῃ καὶ νὰ λέγῃ :
«Πάλιν σ' ἐμέναν ἔφτασεν τῆς ἀτυχίας ἢ μοῖρα,
πάλιν σ' ἐμέναν ἔφτασεν ἢ φλόγα τῆς καμίνου,
1000 πάλιν τοῦ χρόνου ὁ τροχὸς δι' ἐμέναν ἐγυρίσθην,
πάλιν ἢ κλώστρα ἢ μοῖρά μου κατ' ἐδικοῦ μου ἐγέρθην
καὶ ἤγειρεν θλιῖψιν ἄμετρον, χειρότερον τῆς πρώτης,
πρῶτα εἰς καμίνου συμφορὰν ἐμένα διὰ νὰ καύσουν
καὶ ἐδὰ/καμίνου φλογισμὸς νὰ φλέγῃ καὶ τοὺς δύο μας,
1005 νὰ φλέγῃ σῶμα καὶ ψυχὴν, νὰ φλέγῃ τὰς αἰσθήσεις,
ὥστε νὰ ζῶ, νὰ περπατῶ νὰ ἴμαι πάντα θλιμμένη.
Πρῶτον ψυχὴν ἐχώριζον μόνον ἀπὲ τὸ σῶμα
μὲ τῆς πυρᾶς τὴν συμφορὰν, μὲ τῆς ἰστίας τὴν καῦσιν
καὶ ἀπεθανοῦσα ἀνάπαυσιν ἐπήγαινα νὰ ἐφτάσω
1010 καὶ νῦν ἐμὲ χωρίζουσιν ἐκ τὸν ἐμὸν τὸν πόθον,
ζωὴν νὰ ζῶ ἐπώδυνον, πάντοτε πονεμένην,
νύκτες νὰ κλαίω, νὰ θλίβωμαι, ἡμέρες νὰ λυποῦμαι,
τὸ τρώγω νὰ ἔνι ὀδυνηρόν, τὸ πίνω νὰ ἔναι πόνος,
δεῖπνος/νὰ ἔναι συμφορὰ, ὀδύνη νὰ μὲ σφάζῃ,
1015 ποτὲ νὰ μὴ ἔχω ἀνάπαυσιν, ἀλλὰ πικριὲς μεγάλες.

Ευρωπαϊκή Ένωση
Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΚΑΙ ΔΙΑ ΒΙΟΥ ΜΑΘΗΣΗ
επένδυση στην κοινωνία της γνώσης
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ

Με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης

ΕΣΠΑ
2007-2013
πρόγραμμα για την ανάπτυξη
ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ

- Πόθε μου, ἀγάπη μου καλή, ψυχή μου, ἐνθύμησίς μου,
ἐπιθυμιά μου, Φλώριε, καρδιά μου, ψύχωσίς μου,
παρηγοριὰ τῶν πόνων μου, γδίκη τῶν πειρασμῶν μου,
πάλιν κινδύνοι ἐφτάσασιν στήν ἄτυχον καὶ ξένην
1020 καὶ σὺ οὐκ ἤξεύρεις τίποτας καὶ χάνεις με ἀπὲ τώρα-
ὡς σκλάβαν μὲ ἐπουλήσασιν διὰ νὰ μὲ ξενώσουν
καθόλου ἀπὲ τὸν πόθον σου καὶ ἀπ' τὴν ἀσχόλησίν σου.
Τὴν που/λησιὰν οὐκ ἤξευρα καὶ θέλημά μου οὐκ ἦτον.
Μὲ ἐπιβουλιὰν τὸ ποίκασιν, ὁ Θεὸς αὐτοὺς νὰ κρίνη.
- 1025 Ἐπαίρνουν με, ξενώνουν με καὶ πλέον οὐδὲν μὲ βλέπεις.
Ἀγάπη, πόθε μου καλέ, δι' ἐμένα τί νὰ ποίσης
νὰ βγῆς εἰς ἀναγυρευμὸν τῆς ταπεινῆς ἐμένα./
νὰ ψηλαφήσης νὰ μ' εὐρῆς καὶ ποῦ νὰ μὲ ἐφτάσης.
Καὶ τί ἐγένετο εἰς ἐμὲν τὴν ταπεινὴν, τὴν ξένην
- 1030 νὰ ἐνθυμῆσαι πόθον μας, τὸν εἶχαμεν ἀντάμα
καὶ τῆς ἀγάπης τὸ στερρόν, τὸ ὄλοεγκάρδιόν μας.
Πιστεύω, αὐθέντη μου εὐγενή, νὰ μὴ ἔβγω ἀπὸ τὸν νοῦν σου
καὶ ἀλλοῦ νὰ ρίξης πόθον σου κ' ἐμὲν νὰ λησμονήσης.
Πιστεύω εἰς ὄλην τὴν ζωὴν ποτὲ νὰ μὴν τὸ ποίσης.
- 1035 Ἐδε ἀνομιὰ/ὄτι χάνεις με καὶ ἐγὼ νὰ χάσω ἐσένα!
Ἐδε ἀδικιά! ξενώνουν με διὰ τὴν ἀσχόλησίν σου!
Ἐδε πικριὰ καὶ συμφορά, πῶς νὰ τὸ ὑπομένω!»

Εμμανουήλ Κριαρᾶς επιμ., *Βυζαντινά ἱποτικά μυθιστορήματα*, [Βασική Βιβλιοθήκη, 2],
Αετός, Αθήνα 1955, σ. 131-196.